

Αγαπητό μου ημερολόγιο,

μόλις ήρθα από την δουλειά, στα ορυχεία, μετά από σχεδόν 16 ώρες. Είδα πολλά παιδιά της ηλικίας μου να λιποθυμάνε είτε από την κόπωση είτε από την πείνα. Δεν ήθελα να το δω αλλά δεν έχει σημασία. Ξε λιγότερο από μια βδομάδα είναι τα γενέθλια μου, γινομαι 9 χρονών. Θα περάσω τη μέρα στη δουλειά αλλά δεν έχει σημασία. Στα ορυχεία σήμερα και τα παιδιά, που δεν έχω ξαναδει. Μάλλον θα ήταν η πρώτη τους μέρα, γιατί δεν φαινόταν τόσο κουρασμένα όσο οι υπόλοιποι, και δεν ήξεραν τι έπρεπε να κάνουν. Βέβαια αφού τους έβλεπα τις φωνές και οι μεγαλύτεροι, καταλάβαινα. Γυρίω στο μέρος που μας έχουν βάσει να μένομε, ίδιες εικόνες όπως και εχθές και κάθε άλλη μέρα. Όλοι βριμωμένοι σε ένα βρώμικο σπιτάκι. Αυριο θα μου δώσουν λεφτά για να φάω και ανυπομονώ λίγο, έχω καιρό να φάω!

Αυτά για σήμερα ημερολόγιο μου, θα ξαναγράψω όταν ξαναβρω χρόνο!